

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2023 r.

sprawy **J. F.**

oskarżonego z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 23 marca 2023 r. sygn. akt II K 1504/22

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności z pkt III wyroku,
- obniża do 2 (dwa) lat karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt I wyroku,
- na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec J. F. jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwa) lat i 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności dalszy okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 23 marca 2023r. do dnia 20 czerwca 2023r., godz. 15.50;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 428/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. *Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji*

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 23 marca 2023r. w sprawie II K 1504/22

6.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. *Kierunek i zakres zaskarżenia*

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

6.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania karnego, mającej wpływ na treść rozstrzygnięcia sprawy, a mianowicie:</p> <p>1. obrazy art. 410 kpk, poprzez oparcie zaskarżonego rozstrzygnięcia na nieujawnionym w toku postępowania sądowego materiale dowodowym w postaci nagrania z monitoringu z ul. (...) (plik video z k. 43, którego nazwa kończy się cyframi "1656", podczas gdy stosownie do treści art. 393a kpk Sąd powinien był ujawnić treść dowodowych nagrań, poprzez ich odtworzenia na rozprawie głównej, co doprowadziło do poczynienia kluczowych w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

sprawie ustaleń - w szczególności w odniesieniu do przebiegu całego zdarzenia na ul. (...) w dniu 29 sierpnia 2022 r. w S., uznania jednoznacznie, iż to oskarżony zaczepił pokrzywdzonego i wyjął nóż bez żadnego powodu mieszczącego się w granicach art. 25 § 1 lub 2 kk, czy też ustalenia, że zeznania E. W. są zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonego i monitoringiem - z naruszeniem podstawowej zasady procesu karnego, tj. zasady bezpośredniości i w konsekwencji ustalenie winy oskarżonego, co do popełnienia zarzucanych mu czynów i to w zw. z art. 57a § 1 kk

2. obrazy art. 410 kpk poprzez pominięcie przez Sąd I instancji istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wynikających z zeznań świadka B. K. zawartych w protokole rozprawy głównej z dnia 1 lutego 2023 r. gdzie pokrzywdzony stwierdził "Później nastąpiła wymiana zdań, nie pamiętam jak to było. To był głupi wybryk po prostu", "żaden jako pierwszy nie atakował", "zdarzenie mniej więcej tak wyglądało", "ja nie mam utrudnienia z ręką po tym zdarzeniu ale to nie jest warte tego aby oskarżony nadal odbywał karę, ręka jest sprawna, ja nie chcę aby od dalej odbywał karę, chciałbym aby sąd go wypuścił", "cios to nie było pchnięcie, bardziej aby puścić drzwi", "Ja nie obawiam się oskarżonego", w świetle których nie sposób jednoznacznie i bez wątplenia uznać, iż pokrzywdzony jakiegokolwiek groźby potwierdził

3. obrazy art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadka B. K. i bezpodstawne, a na pewno wątpliwe uznanie, iż przebieg całej sytuacji, zdarzenia

	<p>jest jednoznaczny gdzie sam pokrzywdzony w swoich zeznaniach jest niekonsekwentny i jego zeznania są rozbieżne.</p> <p>4. obrazy art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego J. F., jakoby bez żadnej wątpliwości opisywany przez niego przebieg wydarzeń, nawet w kontekście zapisu z monitoringu, jego pierwszej fazy i dalszego przebiegu, nie można uznać za działanie oskarżonego w zakresie działania w warunkach art. 25 kk</p> <p>5. obrazy art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadka P. S., poprzez uznanie, iż świadek pominął okoliczność, iż oskarżony wyjął nóż przed tym jak doszło pomiędzy nim a pokrzywdzonym do fizycznej konfrontacji, gdzie z monitoringu, na którym wyłącznie Sąd I instancji opiera swoje wywody, nie sposób doszukać się takiej okoliczności</p> <p>(zarzuty z pkt I apelacji r.pr. T. S.)</p>	
<p>Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- zdaniem obrońcy, materiały wideo (zapisane na płycie z k. 43) „nie zostały w sposób należyty przeprowadzone w trakcie procesu”, gdyż nie zostały odtworzone na rozprawie, zatem – zgodnie ze stanowiskiem obrońcy - nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych Sądu. W ocenie Sądu Okręgowego, stanowisko obrońcy jest błędne, gdyż sprzeczne z treścią przepisu art. 394 § 2 kpk. Zgodnie z tym przepisem protokoły</p>		

i dokumenty podlegające odczytaniu na rozprawie odczytuje się jedynie na wniosek strony, która nie miała możliwości zapoznania się z tym dowodem lub gdy sąd uzna to za niezbędne. Nie ulega wątpliwości w orzecznictwie sądów powszechnych, że przepis ten swym zakresem obejmuje także takie dowodowy jak nagrania audio i wideo. Warto w tym miejscu przywołać stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie, który stwierdził, że „zapisów dźwiękowych - z samej ich natury - nie można odczytać na rozprawie (jak czyni się to np. z dokumentami), można je jedynie odsłuchać. Prawidłowe wprowadzenie do dostępnej sądowi materii dowodowej zapisów dźwiękowych zarejestrowanych uprzednio rozmów telefonicznych może zatem polegać bądź to na odsłuchaniu (wysłuchaniu) tych zapisów na rozprawie, bądź też na uznaniu ich za ujawnione bez odsłuchania, co każdorazowo winno być odnotowane w protokole rozprawy. W obecnym stanie prawnym rezygnacja z bezpośredniego przeprowadzenia tych dowodów nie wymaga zgody stron, jeśli miały one możliwość zapoznania się z ich treścią.” (wyrok SA w Krakowie z 16.05.2017 r., II AKa 45/17, KZS 2017, nr 7-8, poz. 17). Identyczne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Poznaniu: „sąd mógł nagrania utrwalone w toku czynności operacyjnych (de facto dowody) zaliczyć bez odczytywania w poczet materiału dowodowego, bez konieczności odsłuchania go, skoro strony miały możliwość zapoznania się z ich treścią. Konieczność odsłuchania tych dowodów miałaby charakter bezwarunkowy dla sądu w sytuacji gdyby - a contrario - któraś ze stron nie miała możliwości zapoznania się z nim (odsłuchania), co nawet nie

musiałoby się odbywać w warunkach sali sądowej.” (wyrok SA w Poznaniu z 20.12.2018 r., II AKa 18/18, LEX nr 2714725). Tymczasem w tej sprawie obrońca nie wykazał, aby do czasu wydania zaskarżonego wyroku nie miał możliwości zapoznania się z tym dowodem i bezskutecznie domagał się z tego powodu, aby dowód z nagrania monitoringu został odtworzony na rozprawie.

- obrońca na podstawie wyrwanych z kontekstu wypowiedzi pokrzywdzonego zawartych w zeznaniach złożonych na rozprawie wyprowadził wniosek o tym, że pokrzywdzony nie potwierdził w sposób jednoznaczny i pewny, aby oskarżony kierował wobec niego groźby pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy uznaje zarzut opisany w pkt 2 apelacji za całkowicie bezpodstawny, gdyż analiza całości wypowiedzi pokrzywdzonego (a nie jedynie fragmentów jego zeznań złożonych na rozprawie) oraz świadka E. W. prowadzi do wniosku, iż oskarżony skierował groźbę pozbawienia życia do pokrzywdzonego. Nadto ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie potwierdził sam oskarżony, który w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów (k. 283v).

- podnosząc zarzut z pkt 3 apelacji obrońca wskazał, że zeznania B. K. są niekonsekwentne i rozbieżne. W uzasadnieniu apelacji dodał, że nie można bez żadnych wątpliwości uznać ich za stanowcze i konsekwentne, co do tego w jakich okolicznościach doszło do całego zdarzenia. Obrońca nie wskazał jednak na kwestionowane przez siebie fragmenty zeznań pokrzywdzonego

poprzestając jedynie na cytowaniu wyrwanych z kontekstu wypowiedzi świadka z rozprawy. Z tych powodów możliwe byłoby uznanie tego zarzutu za bezpodstawny z uwagi na brak dostatecznego jego uzasadnienia. Pomimo tego, należy za Sądem Rejonowym wskazać, że zeznania pokrzywdzonego, zwłaszcza te złożone w postępowaniu przygotowawczym (a zatem złożone bezpośrednio po zdarzeniu), pozostają nie tylko wewnętrznie spójne, logiczne i zawierające ciąg przyczynowo - skutkowy, lecz przede wszystkim znajdują potwierdzenie w zeznaniach E. W., częściowo w zeznaniach P. S. oraz materiale wideo z monitoringu. Fakt, że pokrzywdzony po wielu miesiącach od zdarzenia zeznając na rozprawie stwierdził, że nie pamięta „jak to było”, „żaden jako pierwszy nie zaatakował”, „zdarzenie mniej więcej tak wyglądało”, nie stanowi podstawy do podważenia wartości dowodowej całych jego zeznań, a jedynie świadczy o zatarciu w pamięci szczegółów zdarzenia, w tym emocji, które towarzyszyły pokrzywdzonemu w tym czasie. Jak wskazał bowiem Sąd Rejonowy, kluczowym dowodem w sprawie okazał się materiał bezosobowy w postaci nagrania wideo. Na jego podstawie Sąd I instancji oparł swe rozważania co do oceny wartości dowodowej zeznań złożonych w sprawie przez świadków i wyjaśnień przez oskarżonego.

- w zakresie zarzutu z pkt 4 apelacji obrońca wskazał, że przebieg wydarzeń, wynikający nawet z monitoringu, wskazuje na działanie oskarżonego podjęte w warunkach art. 25 kk. W uzasadnieniu do tego zarzutu obrońca stwierdził: „Trudno jest uznać, iż reakcja

oskarżonego, mając na uwadze stan zdrowia po przebytej operacji głowy, była obroną konieczną czy też przekroczeniem tej obrony”. Zdaniem Sądu Okręgowego, analiza ustalonego w sprawie stanu faktycznego prowadzi do dalej idącego wniosku, a mianowicie do wniosku, iż w sprawie nie ma żadnych realnych podstaw do przyjęcia, że oskarżony działał w warunkach obrony koniecznej, czy też nawet z przekroczeniem tej obrony. Jak należy odczytywać z uzasadnienia apelacji, uwagi obrońcy co do zaistnienia warunków określonych w art. 25 kk dotyczą czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia. Odnosząc się zatem do okoliczności popełnienia tego czynu przez oskarżonego należy wskazać, w ślad za Sądem Rejonowym, iż od samego początku zdarzenia aż do jego zakończenia w budynku urzędu skarbowego to oskarżony był stroną atakującą. To nie J. F. schronił się przed B. K. w budynku administracji państwowej, lecz to B. K. widząc nacierającego na niego napastnika z nożem w ręku podjął jedyną słuszną decyzję, tj. postanowił przed napastnikiem uciekać. Z nagrania monitoringu, a także zeznań pokrzywdzonego, E. W. i P. S. wynika, że J. F. ponownie sięgnął po nóż w sytuacji, gdy okazało się, że nie jest w stanie zdobyć przewagi nad pokrzywdzonym w walce wręcz. Gdy oskarżony szukał noża, nie był atakowany przez pokrzywdzonego, zatem sięgając po raz drugi po nóż nie znajdował się w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia. Oskarżony wręcz mógł wówczas zakończyć całe zdarzenie poprzez podjęcie decyzji o zaprzestaniu podejmowania dalszych agresywnych działań wobec B. K.. To jego decyzja o ponownym sięgnięciu po nóż stała się podstawą

do zaistnienia zdarzenia mającego dramatyczny finał w budynku Urzędu Skarbowego.

- niezrozumiały jest zarzut opisany w pkt 5 apelacji. obrońca zakwestionował ocenę wiarygodności zeznań P. S. w części dotyczącej okoliczności sięgnięcia po nóż przez oskarżonego twierdząc, że nie sposób doszukać się w zapisie z monitoringu tego, aby oskarżony wyjął nóż przed tym jako doszło między nim a pokrzywdzonym do fizycznej konfrontacji. Tymczasem z uzasadnienia wyroku wynika wprost, że „analiza nagrania video nie wskazuje, aby ze strony pokrzywdzonego miało miejsce jakiegokolwiek zachowanie, które sprowokowałoby oskarżonego. To oskarżony odwraca się do przechodzącego pokrzywdzonego i od razu wyjmuje nóż” (k. 356v). obrońca nie wykazał, aby opisywany materiał dowodowy nie stanowił podstawy do przyjęcia powyższych ustaleń przez Sąd Rejonowy.

Wniosek

wniosek o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie przepisów art. 25 kk i odstąpienia od wymierzania kary oskarżonemu bądź zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary, wymierzając oskarżonemu za czyn z ust. I wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z ust. II wyroku karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie kary łącznej 8 miesięcy na okres 3 lat.

2. alternatywnie, z ostrożności procesowej, w sytuacji gdyby

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż oskarżony jednak dopuścił się popełnieniu zarzucanych mu czynów zabronionych wniosek o zmianę orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, nie przekraczających łącznie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutów skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji</p>		
<p>3.2.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych sprawy przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, iż w okolicznościach niniejszej sprawy oskarżony J. F. był inicjatorem zdarzenia i zaczął pierwszy pokrzywdzonego B. K., groził pokrzywdzonemu zabójstwem oraz że nie działał w warunkach art. 25 kk</p> <p>(zarzut z pkt II apelacji r.pr. T. S.)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>jak wyżej wskazano, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej, zgodnej z art. 7 kpk, oceny materiału dowodowego, a następnie na podstawie wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego, E. W., materiału wideo, częściowo zeznań P. S. i wyjaśnień oskarżonego (który przyznał się na rozprawie do dokonania zarzucanych mu czynów)</p>		

<p>ustalił, że J. F. był inicjatorem zdarzenia. Nie ulega wątpliwości ustalenie Sądu Rejonowego o tym, że to oskarżony zaczął B. K., a potem podejmował kolejne, coraz bardziej agresywne zachowania wobec niego, aby zdobyć nad nim przewagę. W okolicznościach sprawy brak jest zatem podstaw do rozważania działania oskarżonego w warunkach art. 25 kk</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o:</p> <p>1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie przepisów art. 25 kk i odstąpienia od wymierzania kary oskarżonemu bądź zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary, wymierzając oskarżonemu za czyn z ust. I wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z ust. II wyroku karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie kary łącznej 8 miesięcy na okres 3 lat.</p> <p>2. alternatywnie, z ostrożności procesowej, w sytuacji gdyby Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż oskarżony jednak dopuścił się popełnieniu zarzucanych mu czynów zabronionych wniosek o zmianę orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, nie przekraczających łącznie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

bezzasadność zarzutów skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji		
3.3.	<p>- z daleko idącej ostrożności procesowej - zarzut niewspółmierności orzeczonej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności w stosunku do J. F., która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących, takich jak dotychczasowa niekaralność, pojednanie z pokrzywdzonym, wyrażenie skruchy czy też działanie w warunkach art. 25 kk, a których uwzględnienie winno spowodować nadzwyczajne złagodzenie orzeczonej kary poprzez wymierzenie jej w łagodniejszej formie czy też nawet odstąpienia od jej wymierzenia</p> <p>(zarzut z pkt III apelacji r.pr. T. S.)</p> <p>- zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary jednostkowej za czyn opisany w punkcie I w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy kary pozbawienia wolności oraz w punkcie II kary czterech miesięcy pozbawienia wolności i w pkt III kary łącznej w wymiarze 3 lat kary pozbawienia wolności, podczas gdy dokonanie właściwej oceny przesłanek wymiaru kary oraz prawidłowa ocena szeregu okoliczności łagodzących uzasadnia wymierzenie oskarżonemu kary jednostkowej za czyn opisany w punkcie I w wymiarze 7 miesięcy kary pozbawienia wolności oraz w punkcie II w wymiarze 3 miesięcy kary pozbawienia wolności i kary łącznej w wymiarze 9 miesięcy kary pozbawienia wolności</p> <p>(zarzut apelacji r.pr. K. J.)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- uwzględnienie zarzutu opartego na rażącej niewspółmierności kary wymaga wykazania, że wymierzona sprawcy kara w sposób oczywisty i jednoznaczny wykracza poza granice wyznaczone dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Analiza zarzutów obu apelacji prowadzi, zdaniem Sądu Okręgowego, do wniosku, iż kara wymierzona J. F. za popełnienie czynu z pkt I wyroku jest rażąco surowa. Wprawdzie należy zgodzić się z Sądem I instancji co do ustalonego w sprawie wysokiego stopnia winy i szkodliwości społecznej, to jednak zgodnie z art. 53 § 2 kk przy wymiarze kary należy nadto uwzględnić sposób życia sprawcy przed popełnieniem czynu i jego zachowanie po jego dokonaniu, a zwłaszcza staranie się o naprawienie szkody oraz zachowanie się pokrzywdzonego. Tymczasem z pisemnym motywów wyroku wynika, iż jedyną okolicznością łagodzącą jest wcześniejsza niekaralność oskarżonego. Słusznie zatem obrońcy wskazują, że przy dokonywaniu wymiaru kary za czyn z pkt I wyroku Sąd Rejonowy pominął postawę i słowa pokrzywdzonego wypowiedziane na rozprawie. Sąd nie uwzględnił także w dostatecznym stopniu faktu, że oskarżony na rozprawie przyznał się do popełnienia obu czynów, wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonego. Z tych względów Sąd Okręgowy uznał, że kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu za czyn z pkt I wyroku winna zostać obniżona do 2 lat. Zdaniem Sądu, właśnie w</p>	

takim wymiarze kara ta będzie sprawiedliwa.

- natomiast Sąd Okręgowy nie uwzględnił w pozostałym zakresie obu apelacji. Sąd Okręgowy podziela bowiem rozważania Sądu Rejonowego co do wysokiego stopnia winy oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej popełnionych przez niego czynów. Wbrew twierdzeniom obrońców, oskarżony działał w sprawie z premedytacją, nie został sprowokowany do agresywnego zachowania przez pokrzywdzonego, zaś popełnione występki miały charakter chuligański. W tej sprawie istotne jest zatem wymierzenie takich kar, aby spełniały cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem Sądu Okręgowego, jedynie kary pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat (za czyn z pkt I a/o) i 4 miesięcy (za czyn z pkt II a/o) spełniają dostosowane będą do wszystkich dyrektyw wymiaru kary.

Wniosek

wnioski apelacji r.pr. T. S.:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie przepisów art. 25 kk i odstąpienia od wymierzania kary oskarżonemu bądź zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary, wymierzając oskarżonemu za czyn z ust. I wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z ust. II wyroku karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie kary łącznej 8 miesięcy na okres 3 lat;

2. alternatywnie, z ostrożności procesowej, w sytuacji gdyby

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, iż oskarżony jednak dopuścił się popełnieniu zarzucanych mu czynów zabronionych wniosek o zmianę orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, nie przekraczających łącznie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

wnioski apelacji r.pr. K. J.:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu I poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności za opisane w zarzucie I przestępstwo w wymiarze 7 miesięcy kary pozbawienia wolności, a także środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym i zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość mniejszą niż 100 metrów przez okres 2 lat;

2. o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu II poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności za opisane w zarzucie II przestępstwo w wymiarze 3 miesięcy kary pozbawienia wolności,

3. o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu III poprzez wymierzenie kary łącznej 9 miesięcy kary pozbawienia wolności;

4. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I i II instancji

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

zarzuty apelacji okazały się w części uzasadnione, zatem Sąd Okręgowy

dokonał obniżenia wymiaru kary
pozbawienia wolności w zakresie
czynu z pkt I wyroku

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
rozstrzygnięcie w zakresie skazania oskarżonego za czyny opisane w pkt I i II wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji obrońcy okazały się w tym zakresie bezzasadne oraz nie stwierdzono okoliczności uwzględnianych z urzędu uzasadniających dokonanie ingerencji w treść wyroku	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
- wymiar kary za czyn z pkt I wyroku, - rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach zmiany	

<p>- wobec powyższych rozważań dokonano obniżenia wymiaru kary pozbawienia wolności za czyn z pkt I wyroku</p> <p>- na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył kary pozbawienia wolności (kara 2 lat i kara 4 miesięcy) i jako karę łączną orzekł karę 2 lat i jednego miesiąca pozbawienia wolności. Zgodnie z przepisem art. 86 § 1 kk w przedmiotowej sprawie najniższa kara łączną pozbawienia wolności wynosiłaby 2 lata i jeden miesiąc. Dokonując ustalenia co do wymiaru kary łącznej Sąd Okręgowy wziął pod uwagę to, iż oba czyny pozostają w ścisłym związku czasowym i motywacyjnym i na tej podstawie ukształtował wymiar kary łącznej na zasadzie absorpcji.</p>	
--	--

<p>6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>		
<p>5.3.1.1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k.-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>		

-----		-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----	
Zwięźle o powodach uchylecia			
-----		-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----		-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd dokonał niezbędnego zaliczenia okresu pozbawienia wolności oskarżonego w tej sprawie po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV	<p>- apelacje obrońców oskarżonego nie zostały uwzględnione w całości, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w całości</p> <p>- zgodnie z art. 10 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 400 zł tytułem opłaty za obie instancje</p>

- na wydatki postępowania odwoławczego składa się ryczałt za doręczanie korespondencji sądowej (20 zł)

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana